

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobkyně: **M. D.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Sochořem
se sídlem Praha 7, Veletržní 926/10

proti
žalované: **Univerzita Karlova**
se sídlem Praha 1, Ovocný trh 560/5

o žalobě proti rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy ze dne 22. 1. 2020, č. j. POP/UKRUK/12/153846/2019-3,

takto:

- I. Rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy ze dne 22. 1. 2020, č. j. POP/UKRUK/12/153846/2019-3, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 9 800 Kč, a to do rukou zástupce žalobkyně JUDr. Martina Sochora, advokáta.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým bylo prvním výrokem zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí rektora Univerzity Karlovy (dále jen „rektor“) ze dne 9. 12. 2019, č. j. POP/UKRUK/12/153846/2019-1. Uvedeným rozhodnutím byl žalobkyni stanoven poplatek spojený se studiem ve výši 32 500 Kč za započatých 6 měsíců studia od 2. 10. 2019 do 2. 4. 2020. Druhým výrokem napadeného rozhodnutí byl žalobkyni poplatek spojený se studiem stanovený rozhodnutím rektora ze dne 9. 12. 2019, č. j. POP/UKRUK/12/153846/2019-1, snížen na 16 250 Kč.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobkyně předně uvedla, že rozhodnutím děkana Farmaceutické fakulty v Hradci Králové ze dne 9. 9. 2019, č. j. UKFaF/265641/2019, jí bylo ukončeno studium pro nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního programu a zkušebního řádu. Faktickým důvodem byla skutečnost, že žalobkyně nevykonala závěrečnou státní zkoušku ani v posledním opravném termínu konaném dne 11. 6. 2019. Uvedla, že již od 11. 6. 2019 tak žalobkyně ztratila reálnou možnost ve svém studiu pokračovat, neboť další opravný termín již vypisován nebyl. Již dne 11. 6. 2019 tak mohlo být vydáno rozhodnutí o ukončení studia. Toto rozhodnutí však bylo vydáno až dne 9. 9. 2019, tj. s časovým odstupem 3 měsíců, přičemž nabylo právní moci až v novém akademickém roce 2019/2020. V tomto akademickém roce však žalobkyně již žádné studium reálně nevykonávala.
3. Namítala, že v jejím případě nebyly z hlediska doslovného a teologického výkladu § 58 odst. 3 věty první zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, (dále jen „zákona č. 111/1998 Sb.“) naplněny předpoklady pro vyměření poplatku za studium, neboť tyto lze vyměřit pouze tehdy, pokud student ve studijním programu nad rámec nejvyšší přípustné doby studuje. V daném případě se žalobkyně nemohla účastnit žádné výuky, neboť byla vedena jako student výlučně administrativně a jedině z toho důvodu, že do začátku tohoto období spadal běh odvolací lhůty proti rozhodnutí o ukončení studia. Žalované tak v tomto období žádné náklady spojené s žalobkyní nevznikly. Smyslem zavedení institutu poplatků za delší studium bylo zabránit neúměrnému prodlužování studia ze strany tzv. věčných studentů, nikoliv trestat neúspěšné studenty za nevykonání zkoušky ani v posledním možném opravném termínu.
4. Dále žalobkyně poukázala na § 58 odst. 5 zákona č. 111/1998 Sb. s tím, že jí měl být vyměřen poplatek podle pravidel platných v době podání přihlášky, tj. k 25. 2. 2013, a nikoliv podle pravidel platných k 27. 2. 2019, jak se tomu v daném případě stalo. K tomu žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 115/2015-27. V době podání přihlášky žalobkyně u žalované platila pravidla dle VII. Úplného znění statutu UK ze dne 6. 4. 2011, přičemž s ohledem na to, že v době 25. 2. 2013 byla tato pravidla z hlediska svého obsahu na základě argumentace obsažené v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2013, č. j. 7 As 41/2013-37, nezákonná, neměl být žalobkyni poplatek za další studium vyměřen vůbec.
5. Žalobkyně měla rovněž za to, že v jejím případě byly naplněny předpoklady pro snížení poplatku pouze na symbolickou částku, nikoliv pouze co do jedné poloviny, neboť její formální účast jako zapsaného studenta po dobu několika dnů od začátku akademického

školního roku 2019/2020 do doby nabytí právní moci rozhodnutí o ukončení studia nezakládala pro žalovanou žádné náklady, jež by měly být touto formou kompenzovány.

6. Uvedla, že napadené rozhodnutí, stejně jako prvostupňové rozhodnutí, vydal v obou případech v zastoupení rektora prorektor pro studijní záležitosti. Tvrdila, že byt může prorektor pro studijní záležitosti ve věci rozhodovat v prvním stupni, o opravných prostředcích proti svému rozhodnutí by již táž osoba jako zástupce rektora rozhodovat neměla. V opačném případě postrádá dvojinstančnost řízení smysl.

III. Vyjádření žalované k podané žalobě

7. Rektor ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl.
8. Uvedl, že dle harmonogramu akademického roku 2018/2019 (Opatření děkana č. 5/2018) byl konec akademického roku 2018/2019 na Farmaceutické fakultě v Hradci Králové Univerzity Karlovy stanoven na 30. 9. 2019, přičemž do 20. 9. 2019 bylo možné konat zkoušky za daný akademický rok. Ze studijního informačního systému vyplývá, že při kontrole studijních povinností bylo zjištěno, že žalobkyně v akademickém roce 2018/2019 nesplnila ani ve druhém opravném termínu státní závěrečnou zkoušku. Vzhledem k tomu, že úspěšné absolvování státní závěrečné zkoušky v daném studiu žalobkyně tak bylo vyloučeno, byla tato skutečnost posouzena tak, že nastal případ uvedený v čl. 9 odst. 12 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy (dále jen „SZŘ UK“). Rozhodnutím děkana Farmaceutické fakultě v Hradci Králové Univerzity Karlovy ze dne 9. 9. 2019, č. j. UKFaF/265641/2019, bylo žalobkyni ukončeno studium dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb. pro nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu. V souladu s čl. 19 odst. 1 SZŘ UK je dnem ukončení studia podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb. den, kdy rozhodnutí o ukončení studia nabylo právní moci, v daném případě se jednalo o den 25. 10. 2019. Proti rozhodnutí o ukončení studia se žalobkyně neodvolala. Ke stejnému závěru se přiklonil i Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 16. 10. 2019, sp. zn. 14 A 100/2018. Poznamenal, že když si byla žalobkyně vědoma, že ztratila možnost svoje studium úspěšně dokončit, rovněž mohla studia sama zanechat tak, aby ke dni 2. 10. 2019 nebyla studentkou.
9. K námitce nepřezkoumatelnosti rektor uvedl, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ve spojení s odůvodněním napadeného rozhodnutí dostatečně popsal důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Rektor se v obou rozhodnutích zabýval skutečností, zda byly naplněny zákonné podmínky pro stanovení poplatku spojeného se studiem, zejména zda bylo správně stanoveno období, na něž byl předmětný poplatek stanoven, výše poplatku a termín splatnosti poplatku.
10. K tvrzení, že žalované v akademickém roce 2019/2020 nevznikaly žádné náklady spojené se studiem, sdělil, že podle § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb. se poplatek spojený se studiem stanoví za každých dalších započatých šest měsíců studia. Pro stanovení poplatku spojeného se studiem je rozhodující, zda student studuje (je studentem dle zákona o vysokých školách), nikoli skutečnost, zda navštěvuje přednášky či se jinak aktivně účastní studia. Stačí tedy, aby student studoval byť jediný den období, na něž byl poplatek stanoven a vznikne mu povinnost zaplatit poplatek v plné výši. Samotná skutečnost, že se žalobkyně po vzniku poplatkové povinnosti již aktivně neúčastnila výuky, není důvodem pro prominutí poplatku. Poplatek za delší studium nemá funkci školného, tj. nepředplácí se jím žádné služby, nýbrž je povahy regulační.

11. Co se týká snížení poplatku pouze na symbolickou částku, rektor uvedl, že v souladu § 58 odst. 7 zákona o vysokých školách může v rámci rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti. Žádné právo na snížení či prominutí poplatku neexistuje.
12. Ohledně námitky nezákonného vyměření poplatku rektor sdělil, že z § 58 odst. 5 zákona č. 111/1998 Sb. vyplývá, že výše poplatků pro následující akademický rok se zveřejňuje v předstihu, a to nejpozději poslední den lhůty stanovené pro podávání přihlášek ke studiu. Tomu rektor dostal, když výši poplatků pro akademický rok 2019/2020 zveřejnila v únoru 2019. Argumentaci rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 115/2015 – 2, nepovažoval rektor za přílehu, když ve zmíněném rozsudku se uvádí, že „*První podmínkou je určení konkrétní výše poplatků, druhou pak její zveřejnění pro příští akademický rok před termínem podávání přihlášek ke studiu*“. Funkcí podmínky zveřejnění „*je umožnit studentům a uchazečům informovanou možnost volby, zda zahájí studium, nebo v něm budou pokračovat*“. Ustanovení § 58 odst. 5 zákona o vysokých školách určuje pouze lhůtu, do kdy mají být výše poplatků na další akademický rok zveřejněny. Rektor nesouhlasil s tvrzením, že žalobkyni měl vyměřit poplatek podle pravidel platných v době podání přihlášky. Skutečnost, že se informovaná možnost volby vztahuje i na uchazeče, kteří zahájí studium, se váže k těm uchazečům, kteří již mají za sebou nějaké neúspěšně ukončené studium, a povinnost hradit poplatek spojený se studiem pro ně může platit již od začátku studia.
13. Ve věci námitky žalobkyně, že by tatáž osoba, tj. prorektorka pro studijní záležitosti, jako zástupce rektora neměla rozhodovat v prvním i druhém stupni, rektor odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2019, č. j. 14 A 91/2018 – 27.

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
15. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
  - Podle § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb., studuje-li student ve studijním programu déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok v bakalářském nebo magisterském studijním programu, stanoví mu veřejná vysoká škola poplatek za studium, který činí za každých dalších započatých šest měsíců studia nejméně jedenapůlnásobek základu; do doby studia se započtou též doby všech předchozích studií v bakalářských a magisterských studijních programech, které byly ukončeny jinak než řádně podle § 45 odst. 3 nebo § 46 odst. 3, nejde-li o předchozí studium, po jehož ukončení student řádně ukončil studijní program stejného typu. Období, ve kterém student studoval v takovýchto studijních programech, nebo v takovýchto studijních programech a v aktuálním studijním programu souběžně, se do doby studia započítávají pouze jednou. Od celkové doby studia vypočtené podle tohoto odstavce se však nejdříve odečte uznaná doba rodičovství.
  - Podle § 58 odst. 5 zákona č. 111/1998 Sb. výši poplatků spojených se studiem pro následující akademický rok veřejná vysoká škola stanoví a zveřejní ve veřejné části svých internetových stránek nejpozději poslední den lhůty stanovené pro podávání

příhlášek ke studiu; pokud vysoká škola stanoví a zveřejní výši poplatků pro následující akademický rok později, nelze od uchazečů přijatých ke studiu počínajícím následujícím akademickým rokem vybírat za studium v následujícím akademickém roce poplatky za studium ve vyšší výši, než která platila pro akademický rok, ve kterém byla přihláška podána. Pravidla pro stanovení výše, formu placení a splatnost poplatků určí statut veřejné vysoké školy.

- Podle § 58 odst. 7 zákona č. 111/1998 Sb. rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem podle odstavce 3 se vydává alespoň 90 dnů před splatností poplatku. Rektor může v rámci rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy.
- Podle § 10 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb. v čele veřejné vysoké školy je rektor; jedná a rozhoduje ve věcech školy, pokud zákon nestanoví jinak. V případech, kdy zvláštní předpis předpokládá působnost statutárního orgánu, plní ji rektor.
- Podle § 10 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb. rektora zastupují v jím určeném rozsahu prorektori. Prorektory jmenuje a odvolává rektor.

16. Soud o podané žalobě uvážil následovně:

17. Soud neshledal důvodnou námitku žalobkyně, podle které v daném případě nebyly naplněny předpoklady pro vyměření poplatku podle § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb. Dle názoru soudu výkladu žalobkyně, která podmiňuje vyměření poplatku aktivním studiem a vzniklými náklady ze strany žalované, neskýtá § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb. žádnou oporu. Uvedené ustanovení totiž váže vznik poplatku výlučně na překročení standardní doby studia v příslušném studijním programu o více než jeden rok. Vznik poplatkové povinnosti je tak odvozován pouze od překročení standardní doby studia, nikoliv od aktivní účasti na studiu a vzniku nákladů na straně žalované. Výše uvedené pak odpovídá funkci, pro kterou byl poplatek za delší studium stanoven. Funkce poplatku spojeného s delším studiem je totiž motivační a regulační, nikoliv reparační. Konkrétně stanovením poplatku za delší studium je finančně postihován student v případě, že se chová sice dovořeným způsobem, avšak který zákonodárce nepreferuje. Funkce, respektive účel poplatku za delší studium tak nespočívá v jakékoliv náhradě nákladů, které žalované vzniknou v souvislosti se studiem žalobkyně, ale pouze ve snaze odradit případné studenty od jednání, které zákonodárce nepovažuje za vhodné, tj. neupřednostňuje jej. K obdobnému závěru pak dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 8. 2013, čj. 7 As 46/2013-34.
18. Obecně pak standardní doba studia podle § 61 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb. počíná dnem zápisu do studia, kdy se z uchazeče stává student, a končí dle § 61 odst. 2 téhož zákona dnem ukončení studia podle § 55 odst. 1 (absolvování studia) nebo § 56 odst. 1 a 2 (jiné způsoby ukončení studia), kdy osoba přestává být studentem. V případě rozhodnutí o ukončení studia se tak podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb. ve spojení s čl. 19 odst. 1 SZŘ ÚK děje právní mocí rozhodnutí o ukončení studia. V projednávaném případě se žalobkyně ke studiu na Farmaceutické fakultě v Hradci Králové, studijní program Farmacie, zapsala dne 20. 6. 2013. Standardní doba tohoto studia pak činí 5 let. Rozhodnutí o ukončení studia žalobkyně nabylo právní moci dne 25. 10. 2019. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že rektor nepochybil, když žalobkyni stanovil poplatek

spojený se studiem, neboť ke dni zahájení nového akademického roku tj. ke 2. 10. 2019, byla žalobkyně studentkou předmětného studijního programu, přičemž doba jejího studia přesáhla standardní dobu studia zvětšenou o jeden rok, tj. překročila dobu 6 let. Chtěla-li se žalobkyně vyhnout stanovení poplatku, nic jí nebránilo, aby v souladu s § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 111/1998 Sb. studia zanechala.

19. Soud nepřisvědčil námitce, podle které měl být žalobkyni poplatek vyměřen podle pravidel v době podání přihlášky, tj. ke dni 25. 2. 2013. Zákon č. 111/1998 Sb. upravuje jediné pravidlo ke stanovení a zveřejnění poplatku v § 58 odst. 5. Ve smyslu tohoto ustanovení je veřejná vysoká škola povinna stanovit a současně zveřejnit výši poplatku pro následující kalendářní rok nejpozději poslední den lhůty stanovené pro podávání přihlášek ke studiu. Tedy § 58 odst. 5 zákona č. 111/1998 Sb. upravuje toliko nejzazší okamžik, do kdy musí být zveřejněna výše poplatků pro následující akademický rok, a to nejpozději poslední den lhůty stanovené pro podávání přihlášek ke studiu. Pro následující akademický rok tak musí být stanoveny a zveřejněny poplatky nejpozději poslední den lhůty pro podání přihlášky do tohoto akademického roku. Z uvedeného ustanovení tak nelze nikterak dovozovat spojitost mezi dobou zahájení studia a výší poplatků spojených se studiem, tj. že by studentu mohla být vyměřena pouze taková výše poplatků, která platila v době podání jeho přihlášky. Takový výklad nemá v § 58 odst. 5 zákona č. 111/1998 Sb. oporu. Ostatně uvedený výklad by vedl i k neodůvodněné diskriminaci mezi studenty, kteří nastoupili ke studiu dříve a přesáhli standardní dobu studia, a studenty, kteří se ocitli ve stejné situaci, avšak ke studiu nastoupili později. K obdobnému závěru pak dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 4. 2020, č. j. 7 As 556/2018-23, podle kterého není v rozporu s principy předvídatelnosti či právní jistoty, pokud je studentu veřejné vysoké školy stanoven poplatek za delší studium podle § 58 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb. nikoli ve výši účinné v době jeho přijetí ke studiu, ale v aktuální výši zveřejněné včas v souladu s § 58 odst. 5 téhož zákona.
20. Odkaz žalobkyně na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2016, č. j. 8 As 115/2015-27, a ze dne 4. 7. 2013, č. j. 7 As 41/2013-37, nepovažuje soud v projednávaném případě za relevantní, a to s ohledem na odlišnou skutkovou situaci. V projednávaném případě byla výše poplatku spojeného se studiem stanovena přímo ve Statutu Univerzity Karlovy (dále jen „statut“), a to v čl. 24 ve spojení s přílohou č. 2 tohoto statutu. Konkrétní výše poplatku za delší studium pak byla dle přílohy č. 2 statutu stanovena jako součin 3,5 násobku koeficientu náročnosti (2,25) a základu (4 090), tj. $3,5 \cdot 2,25 \cdot 4090$. Po přihlédnutí k principu zaokrouhlování (na celé pětisetkoruny na horu, čl. 3 odst. 3 přílohy č. 2 statutu) pak činil poplatek za delší studium 32 500 Kč.
21. Důvodnou neshledal soud námitku žalobkyně, podle které byla porušena zásada dvojinstančnosti, neboť prvostupňové rozhodnutí i napadené rozhodnutí vydal prorektor pro studijní záležitosti. K výše uvedené námitce soud předně připomíná, že veřejná vysoká škola je právnickou osobou svého druhu s charakteristickými prvky veřejnoprávní korporace. Vysoká škola, resp. její orgány rozhodující o právech a povinnostech studentů vystupují z tohoto důvodu jako nositelé pravomocí. Studenti, jakožto adresáti veřejnoprávního působení se mohou proti takovým rozhodnutím bránit (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2009, č. j. 9 As 1/2009-141, nebo ze dne 4. 7. 2013, č. j. 7 As 41/2013-37).
22. Z prvostupňového a napadeného rozhodnutí soud zjistil, že jej vydal rektor vysoké školy (viz záhlaví rozhodnutí a závěr uvedených rozhodnutí). V zastoupení rektora podepsala

obě rozhodnutí prorektorka pro studijní záležitosti prof. MUDr. M. K., Ph.D. Spornou mezi účastníky řízení je otázka, zda byla prorektorka pro studijní záležitosti oprávněna obě rozhodnutí podepsat.

23. Předně soud uvádí, že pravomoc rozhodnout o stanovení poplatku za delší studium a rovněž i o odvolání proti tomuto rozhodnutí je zákonem č. 111/1998 Sb. svěřena rektorovi. Výše uvedené vyplývá z § 58 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., který opravňuje veřejnou vysokou školu stanovit poplatek, přičemž podle § 10 odst. 1 tohoto zákona vcele veřejné vysoké školy stojí rektor, který jedná a rozhoduje ve věcech školy, pokud zákon nestanoví jinak. Zákon č. 111/1998 Sb. neurčuje, že by o rozhodnutí o stanovení poplatku za delší studium měl rozhodovat jiný orgán, když rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o stanovení poplatku výslovně svěřuje rektorovi (viz § 58 odst. 7 a § 68 odst. 5 zákona č. 111/1998 Sb.).
24. Podle § 10 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb. rektora zastupují v jím určeném rozsahu prorektoři. Z výše uvedeného vyplývá, že osobou jednající jménem veřejné vysoké školy může být vedle rektora i prorektor v zastoupení rektora, pokud tak stanoví vnitřní předpis či jiný způsob pověření. Výše uvedené však platí výlučně za předpokladu, že rozsah zastoupení skutečně určí rektor. Podle čl. 11 odst. 1 věty druhé statutu v rozhodném znění úseky činnosti prorektorů stanoví rektor po vyjádření senátu. Podle opatření rektora č. 73/2017 Organizační řád rektorátu UK v rozhodném znění byla agenda poplatků spojených se studiem, stejně jako agenda práv a povinností studentů svěřena odboru pro studium a záležitosti studentů, pod který spadala i činnost prorektora pro studijní záležitosti (viz činnost čl. 9). Dle názoru soudu Organizační řád jako vnitřní předpis tedy splňuje podmínku stanovenou v § 10 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb. ve spojení s čl. 11 odst. 1 statutu, neboť jde o předpis vydaný rektorem, kterým se vymezují oblasti zastoupení rektora. Jestliže tedy prvostupňové i napadené rozhodnutí v agendě poplatků spojených se studiem vydala jménem rektora v zastoupení prorektorka pro studijní záležitosti, a to jako pověřená nositelka pravomoci veřejné vysoké školy, bylo postupováno v souladu se zákonem č. 111/1998 Sb.
25. Za rozhodnou pro posouzení věci pak soud považuje skutečnost, že žalobkyně v podané žalobě nikterak neuvedla, v čem konkrétně měla být dotčena na právech, když obě rozhodnutí v zastoupení podepsala prorektorka pro studijní záležitosti. Žalobkyně v podané žalobě pouze konstatovala, že v případě, kdy o obou rozhodnutích rozhoduje prorektorka pro studijní záležitosti, postrádá dvojinstančnost smysl. Za tohoto stavu věci soud považoval za rozhodné, že o stanovení poplatku bylo ve dvou instancích (stupních) rozhodováno tak, jak předpokládá zákona č. 111/1998 Sb., a tedy že zásada dvojinstančnosti nemohla být v daném případě porušena. Navíc je nutno mít na zřeteli, že řízení o stanovení poplatku za delší studium je zvláštním druhem správního řízení, jehož specifika jsou dány samotnou povahou veřejné vysoké školy (viz výše). V tomto případě se pak zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, neaplikuje v plné šíři, ale pouze v omezené míře.
26. K námitce, podle které v případě žalobkyně byly splněny předpoklady pro snížení poplatku na symbolickou částku, soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. V napadeném rozhodnutí rektor k otázce snížení poplatku odkázal na čl. 3 odst. 5 přílohy č. 2 statutu a opatření rektora č. 25/2019 – Postup při posuzování žádosti o prominutí a snížení poplatků spojeného se studiem (dále jen opatření rektora č. 25/2019) s tím, že poradní komise rektora doporučila rektoru poskytnout úlevu na stanoveném poplatku.

Následně je v nápadném rozhodnutí pouze konstatováno, že se rektor ztotožnil s doporučením poradní komise a poplatek snížil na 16 250 Kč.

27. Z nápadného rozhodnutí však nikterak nevyplývá, na základě jakých skutečností a jakou úvahou dospěl rektor k závěru o nezbytnosti snížit poplatek za delší studium a zejména proč byl poplatek snížen právě na částku 16 250 Kč a nikoliv například na částku jinou, např. nižší. Pouhý odkaz rektora na čl. 3 odst. 5 přílohy č. 2 statutu a opatření rektora č. 25/2019 je zcela nedostatečný, neboť z tohoto odkazu není jakkoliv seznatelný důvod snížení poplatku na částku 16 250 Kč a úvaha, která rektora ke snížení poplatku vedla. Z napadeného rozhodnutí nelze dovodit ani konkrétní písmeno a) až d) čl. 3 odst. 5 Přílohy 2 statutu, který byl v případě žalobkyně aplikován. Napadené rozhodnutí je tak v části, ve které se rektor zabýval snížením poplatku za delší studium nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Protože soud shledal napadené rozhodnutí v části nepřezkoumatelným, nezbylo mu než žalobou napadené rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, spočívající v nedostatku důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.
29. V dalším řízení bude na žalované, aby v případě, že setrvá na snížení poplatku za delší studium, odpovídajícím způsobem odůvodnila snížení tohoto poplatku.
30. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání (navzdory skutečnosti, že žalobkyně v reakci na výzvu soudu sdělila, že s rozhodnutím bez jednání nesouhlasí), neboť takový postup mu umožňuje § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně, a soud proto uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady související s právním zastoupením žalobkyně advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3 100 Kč [§ 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhlášky]. Náklady právního zastoupení žalobkyně jsou dále tvořeny dvěma paušálními částkami ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 cit. vyhlášky). Celková výše nákladů, které žalobkyni v tomto řízení vznikly, činí 9 800 Kč. Soud proto uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou právního zástupce žalobkyně JUDr. Martina Sochora, advokáta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. listopadu 2021

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu